

Le Nozze di Figaro - W. A. Mozart

De Bruiloft van Figaro

Libretto Lorenzo da Ponte naar het blijspel van Caron de Beaumarchais, **La folle Journée**, een vervolg op **Il Barbiere di Siviglia**.

Opera buffa in 4 actes.

Plaats en tijd. Kasteel van Graaf Almaviva nabij Sevilla, midden 18e eeuw.

Première, Wenen (Altes Burgtheater) 01-05-1786.

Le Nozze di Figaro is een komische opera, waarin ook nog commentaar wordt geleverd op sociale rangen en standen, de reden waarom het toneelstuk aanvankelijk niet mocht opgevoerd worden. Een echte 'Opera Buffa' vol intriges en misverstanden, die zelfs de meest onwaarschijnlijke wendingen geloofwaardig maakt. Dat geldt zelfs voor wie de dubbele bodems niet herkent. De muziek klinkt fris en vaak uitbundig, en laat teksten ideaal tot hun recht komen zonder in simpele begeleidingen te vervallen. In het totaal zijn er veertien rollen in deze opera. Een koor levert tussendoor een bescheiden bijdrage aan het geheel.

Inhoud

Akte 1

Graaf Almaviva wil een avontuurtje met het kamermeisje Susanna. Daarom gaf hij de kamerdienaar Figaro, met wie zij gaat trouwen, een kamer naast de zijne. Ooit heeft Figaro een trouwbelofte gedaan aan Marcellina (als onderpand voor een lening), die hem daar nu aan komt houden, gesteund door haar vriend Bartolo. Dat is gunstig voor Almaviva, die Figaro's huwelijk op de lange baan probeert te schuiven. Hoewel zelf ontrouw, is de Graaf jaloers als de page Cherubino dweept met de Gravin. Figaro wil de Gravin, die lijdt onder het gedrag van haar man, helpen door een intrige waarin Cherubino zal meespelen.

De graaf heeft formeel afstand gedaan van 'Le droit du Seigneur', een traditie waarbij de edele zich het recht toeëigent om de eerste nacht met de bruid van zijn dienaar door te brengen.

In scène VIII komen de boeren van het landgoed hun meester bedanken voor zijn grootmoedigheid.

Figaro komt op, een witte sluier in zijn hand. De boeren, allemaal in het wit, strooien bloemen uit kleine mandjes, voor de voeten van de graaf.

Giovani liete,
fiori spargete
davanti al nobile
nostro signor.
Il suo gran core
vi serba intatto
d'un più bel fiore
l'almo candor.

Gelukkige jongelui,
strooi bloemen
voor onze
nobele Heer.
Zijn edelmoedigheid
heeft ervoor gezorgd
dat een nog mooiere bloem
intact is gebleven.

Akte 2

Een anonieme brief informeert Almaviva over een zogenaamd rendez-vous van de Gravin. Intussen wordt voor hemzelf een val opgezet: Susanna zal toestemmen in een afspraakje, maar in haar plaats zal de als vrouw verklede Cherubino daarheen gaan. Vervolgens zal de Gravin haar man betrappen.

Akte 3

Door een moedervlek beseft Marcellina plotseling dat Figaro haar verdwenen zoon Raffaello is; Bartolo erkent de vader te zijn. Niets staat de bruiloft van Figaro en Susanna meer in de weg. Tijdens de ceremonie krijgt de Graaf een briefje toegespeeld, waarin Susanna hem een tête-à-tête belooft. De Graaf prikt zich aan een speld, die als zegel heeft gediend en die hij Susanna als bevestiging laat terugbezorgen door Barbarina, de dochter van de tuinman Antonio.

Akte 4

Doordat Barbarina de speld is kwijtgeraakt, ontdekt Figaro wat er gaande is. Hij verbijt zijn jaloezie en geeft Barbarina een andere speld om naar Susanna te brengen. De Gravin en Susanna wisselen van kleren: in plaats van Cherubino – die het erg druk heeft met Barbarina, op wie hij verliefd is – zal de Gravin zelf verkleed als Susanna de Graaf opwachten. Figaro gaat naar de plaats van het rendez-vous. Hij benadert de 'Gravin' maar herkent Susanna aan haar stem. Tijdens een door Figaro en Susanna gespeelde liefdesscène meent de Graaf zijn echtgenote te betrappen en hij roept allen op als getuigen. Als de echte Gravin zich laat zien, moet Almaviva haar wel om vergiffenis vragen en dat doet hij in een prachtige passage, **Contessa, Perdono**. Dat kan zij niet weigeren. De andere paren zijn nu ook verschenen, Barbarina, Cherubino, Marcellina en Bartolo. De opera eindigt met een algehele verzoening en vermoedelijk met een drievoudige bruiloft. Iedereen is nu in feeststemming. **Ah! Tutti Contenti**. Zo eindigt Figaro's bruiloft met een belofte van geluk aan het einde van een mooie dolle dag, une Folle Journée.

In deze opera heeft Mozart verschillende beklijvende liederen gecomponeerd, in de vorm van cavatina's (Barbarina's **L'ho Perduto, me Meschine**), aria's (Bartolo's **La vendetta, oh la Vendetta**), canzonetta's (Cherubino's **Voi che Sapete**), duetten (de graaf en Susanna's **Crudel, Perché Finora**), terzetten (de Graaf, Gravin en Cherubino's **Susanna or Via Sortite**), sextetten (**Riconosci in Questo Amplesso**) en recitatieven (Susanna's **Giunse alfin il momento**), die door de eeuwen heen door de groten uit de operawereld zijn vertolkt.